

Forfatter: Clausen, Johannes Carl Emil

Titel: BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1878-02-23)

Citation: Clausen, Johannes Carl Emil: "BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1878-02-23)", i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 250. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000158.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*J. Clausen til Vilh. Beck.
Højby Station 23. Febr. 1878.*

Min kjære Ven! Atter er der gaaet lang Tid, siden vi vexlede Breve. Jeg troer ikke, jeg har hørt fra Dig, siden Du og Nina besøgte os. For Eders Besøg takker jeg af Hjertet, vi vare saa glade ved igjen engang at se Eder to Ungdomsvenner i vort Hjem. Forhaabentlig kunne vi i de kommende Aar, om Gud vil, mødes lidt oftere; Afstanden er dog ikke saa lang. For Tiden boer s. 251 jeg paa Højby Station ¹⁾. Vi have kun en lille bitte Lejlighed; jeg er dog glad ved at kunne boe her, indtil vi kunne flytte ind i Præstegaarden til April Flyttedag; thi det var ikke til at holde ud at blive ved at sige Farvel i Ryslinge Uge efter Uge, naar jeg kom der. Hele Afskedshistorien tog stærkt paa mig; men jeg troer, det var godt, jeg kom fra Ryslinge. Her har jeg al Grund til at være tilfreds. Der samles en stor Mængde i Kirkerne, vil Gud, kan der jo komme Opvækkelse og efterhaanden et Menighedsliv. Det er en hel ny Arbejdsmark; der er noget tilfredsstillende ved at møde en Flok Unger, som villig aabne Næbene, lettere end at tale til fortaledede Folk. Engang vil Du besøge mig og prædike i min Kirke. Jeg venter paa og glæder mig, min gamle elskede Ven! til at leve mere sammen med Dig end nu en Del Aar. Min Grundtvigianisme er dog af en saa irenisk eller fortyndet Natur, at Du nok kan fordøje den. — Forleden var jeg i Kjøbenhavn, havde jeg havt Tid, var jeg kommen en Svip ud til Dig. I Kjøbenhavn havde jeg en saare mærkelig Samtale med Kronprinsen, som jeg skal meddele Dig, naar vi sees.

Vær nu kjærlig hilset. Din gamle Ven

J. Clausen.